

Muitende meisjes componeren popconcert voor de paus

Kostuumdrama

Gloria! Regie: Margherita Vicario. Met: Galat a Bellugi, Carlotta Gamba, Veronica Lucchesi. Lengte: 105 minuten.

●●●●○

Die arme Maestro Perlina. Hij denkt dat hij zijn talent kwijt is door zijn zondige gedachten. Maar zijn gedachten zijn bij lange na niet zo zondig als zijn charlatanerie. Wat denk hij wel? Muziekstukken van Vivaldi als de zijne presenteren? Met het geld sjoemelen dat hij krijgt voor zijn muziekschool voor jonge vrouwen? En ze dan tiranniseren als blijkt dat ze veel muzikaler zijn dan hij?

Maar genoeg over Perlina, dat deerniswekkende sujet. Om die meisjes en vrouwen gaat het in *Gloria!* En om de stille opstand die ze beramen als hun school is uitverko-

ren om op te treden voor de nieuwe paus, die in Venetië gekroond wordt.

Dat van die paus, dat is echt waar. Net als het feit dat er in de 17de eeuw maar liefst vier kloosterscholen rondom Venetië waren waar verweesde of verlaten meisjes leerden zingen en musiceren. Vivaldi was

zelf een tijdlang vioolleraar en huiscomponist in het Venetiaanse Ospedale della Piet . En paus Pius VII werd in 1800 inderdaad in Venetië ingehuldigd. Maar de kans is klein dat hij een concert bijwoonde van muitende jonge vrouwen die hun plaats in de muziekgeschiedenis wilden opeisen. Dat

is ontsproten aan de fantasie van de als filmregisseur debuterende Margherita Vicario (1988), bekend als singer, songwriter en actrice. Ze was ook verantwoordelijk voor de soundtrack, met hedendaagse versies van barok-melodieën.

Gloria! pas in het rijtje films als *Portrait de la jeune fille en feu* of *Ammonite*, waarin kunstgeschiedenis en wetenschap worden teruggekaapt door vrouwelijke protagonisten. Hun namen mogen dan zijn uitgewist, maar dat ze er waren weten we dankzij onderzoek van onder anderen Katy Hessel, die een Instagramaccount met 'Great Women Artists' bijhoudt en ze boekstaft in *The Story of Art Without Men* (2022).

Vicario gaat nog een stapje verder: wat als de popmuziek al aan het begin van de 19de eeuw zou zijn uitgevonden door een groepje van jon-

ge vrouwen? Als het muzikale natuurtalent Teresa, de verliefde Lucia en de rebellerende Bettina, Marietta en Prudenza een girlband avant la lettre hadden geformeerd?

Op dat idee gaat de film helemaal los. Dit is historische fictie, een ode aan Maddalena Laura Sirmen, een van de componistes wier naam wel is onthouden, simpelweg omdat ze met een componist trouwde die haar stimuleerde te blijven schrijven en optreden. Of was dat omdat hij dan ook met haar composities goede sier kon maken? Maar daar dansen de strijdstokken alweer over de snaren. Dit is een swingende crowdpleaser, vol anachronismen en historische shortcuts en stereotypes waarover je óók je wenkbrauwen kan fronsen. Maar *Gloria!* is bovenal een feministische feelgood-film.

Dana Linssen